בנדר

נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

צער ורחמנות

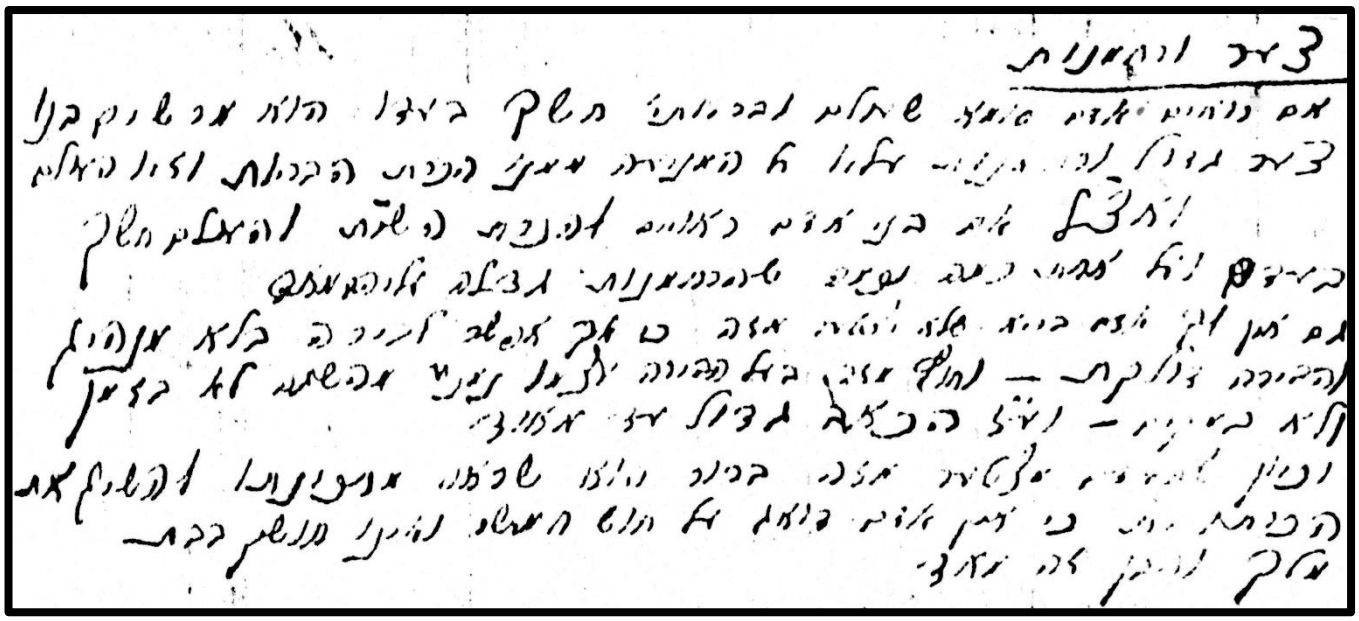

צער ורחמנות: אם רואים אדם סומא שעולם ובריותיו חשך בעדו, הוא מרשים בנו צער גדול ורחמנות עליו על המניעה ממנו הכרת הבריות וזיו העולם.

ואין צריך לומר אם בני אדם ראויים להכרת השי"ת, והעולם חשך בעדם, ועל אחת כמה וכמה שהרחמנות גדלה עליהם מאד.

גם אין לך אדם בריא שלא יצטער מזה, כי איך אפשר לבירה בלא מנהיג והבירה דולקת 1– וחוץ מזה בעל הבירה עצמו נמנע מהשגה לא בזמן ולא במקום – ועל זה הכאב גדול עד מאוד.
וכיון שהאדם מצטער מזה, ברור הוא שראוי מתכונתו להשיג את הכרתו ית', כי אין אדם דואג על חוש חמישי, ואינו חושק בבת מלך, והבן זה מאד.

חברים יקרים: בודאי אתם מבינים את חשיבות פעולותיה של אור הסולם ונהנים מפירותיה.
אור הסולם זקוקה לתמיכתכם, היו שותפים!!!
תוכלו לתמוך בנו בהוראת קבע או באופן חד פעמי, כל אחד כפי מתנת ידו הרחבה, כדי שנוכל להמשיך ולשרת את כלל הלומדים.(ניתן ליצור קשר בטלפון 050-4194229)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד. לקבלת העלון שלחו בקשה למייל d052769144@gmail.com

מתיקות

נשמת התורה

שנה ב'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת בראשית ה'תשע"ט

בעניין עבודת הנביאים להפוך צירוף ב"ל לצירוף ל"ב המחובר עם המוח

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ', וברש"י הביא דברי המדרש 'אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, ומפני מה פתח בבראשית? מפני 'כח מעשיו הגיד לעמו', שאם יאמרו הגוים: לסטים אתם שגזלתם את ארץ ישראל, תאמרו להם: הארץ כולה של השי"ת, הוא בראה ונתנה לאשר חפץ עב"ל בשינוי לשון. וקודם שנבא לפרש בס"ד דברי רבי יצחק נעמוד על דיבור תחילת התורה בסופה התורה מתחילה עם בראשית ברא' ומסיימת 'לעיני כל ישראל'. המלה הראשונה היא ב' והאחרונה היא ל', שהם ל"ב. אבל ל"ב הוא צירו, של מהסוף להתחלה, ומן ההתחלה לסוף הא ב"ל, שהוא עניין שליבו ב"ל עינו, פירוש ישנם ב' סדרים: סדר אחד מלמעלה למטה, מהשלמות לחסרון. והחלק השני הוא מצד הנברא, שעולה חזרה ממטה למעלה עד שחוזר לשורשו וקונה שלמותה, הסדר של ממעלה למטה הוא קודם ב' ובסוף ל', צירוף ב"ל לשון בלבו"ל ולשון של ב"ל עימו. והוא גילוי החסרון, שידוע שהתורה יש לה תפקיד לגלות חסרונות, שזה ישועה גדולה. כי אור יכול להופיע רק כשיש חסרון, וז"ס כל החטאים שבתורה שהם בחינת החסרונות של הנבראים שהתורה מגלה. וכן כתוב בזוה"ק שמי שלומד תורה בלילה התורה מגלה לו חסרונותיו כאם רחמניה. וזהו מצד סדר ההשתלשלות של ממעלה למטה, צירוף ב"ל 'בראשית ישראל' ואז אדם רואה שליבו ב"ל עימו, וכמה הוא רחוק מהשי"ת, וכמה כיסויים מכסים על נשמתו, ואז מתחיל לטפס בסולם המדריגות ממטה למעלה, מהאות האחרונה של התורה, האות ל', ועולה כד שמתקשר באות הראשונה של התורה, שזהו המדריגה הגבוהה ביותר, ואז נעשה צירוף ל"ב. והיינו שעתה יש לו לב.

כי צריך לחבר מוח ולב כאחד. התורה יוצאת מספ' החכמה, כמו"ש 'אורייתא מחכמה נפקת'. והמוח צריך ל"ב, וזה עניין שהתורה היתה אלפיים שנה קודם שנברא העולם. שפירושו שהכוונה של ב' אלפים חכמה ובינה, שהם סוד 'מוח'. אבל מוח בלי לב הוא בחי' בכח בלי בפועל, ואין מלך בלא עם, וע"כ לל"ב צריך ועל עניין זה ברא השי"ת נבראים שהם הל"ב שמרגיש את המוח. וע"כ עצם התורה זה מוח, אבל האדם שמקיים את התורה ומרגיש את התורה זהו הלב, וכל עבודת האדם היא שיזכה לבחי' הרגשה של לב. שזה גם עניין שמצינו בקבלת התורה, שעמדו תחת ההר כאיש אחד בלב אחד. וידוע מה שפירושו בספרים שהר הוא לשון הרהור, שזהו עניין מחשבה ומוח, שזה עצם התורה, שזה המחשבות וההרהורים של השי"ת. ועם ישראל הוא בחי' הלב שמרגיש את מחשבתיו והרהריו ית"ש, וע"כ עמדו עם ישראל תחת "ההר", כאיש אחד 'בלב' אחד, כעניין הל"ב שמרגיש את המוח. וידוע שעמלק מפריד בין המוח ללב. וע"כ ביום פורים, שאז מוחים זכרו של עמלק, אנו מקבלים את התורה באהבה, שנעשים אנו לב המתחבר עם המוח. וזהו גם עניין שהתורה שייכת לבני אדם ולא למלאכים, כי עניין ההרגשה שייך לבני אדם, וכדי לקנות לב והרגשה צריך להכנס למקום החושך וההסתר ולגלות חסרונות וחטאים. כמו"ש חז"ל: אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם. ועל כן כבר בתחילת התורה יש עניין חטא. ומצד שני יש את עניין השלמות, שזהו השבת. כי הפרשה הראשונה כוללת את כל הפרטים והעניינים של התורה. וכמו שהסברנו שלתורה שני תפקידים: לגלות חסרונות ואחמ"כ שלמות, שזה עניין הלב. כך גם פרשת בראשית, יש בה את עניין חטא אדם הראשון, שהוא החסרון השורשי. וכן את עניין השלמות השורשי, שזהו שבת, כמו"ש שלעתיד לבא יהיה שבת ומנוחה נצחית, וכל הכוח לעלות מלמטה למעלה לקנות שלמות של ל"ב הוא בכח השבת. יוצא שעניין החטא הוא צירוף ב"ל ממעלה למטה ועניין השלמות והשבת הוא צירוף ל"ב ממטה למעלה. והנה העינים תלויים בלב, עין רואה ולב חומד, על כן החטא והחסרון הראשון התחיל עם העינים 'ותרא האשה כי טוב העץ למאכל'. ומצד שני הסיום של התורה הוא לעיני כל ישראל, שהחסרון מתחיל עם העינים, שמאבדים את הלב. ומצד שני קנין הלב הוא עם העינים, שע"י שאדם מדביר את כח הראיה שלו, שבכל דבר שרואה מאמין שזה בהשגחת ה', כך קוה לב חדש לעובדו ית"ש, והלב הזה זוכה להרגיש את עצם התורה ונותן התורה, שזה בחי' מוח ולב כאחד.

והנה סוד קנין הלב הוא עניין המשפט. כמו שרואים שחושן המשפט היה על לב אהרן, כי ישנו יצר טוב ויצר הרע. וצדיקים יצר טוב שופטן ורשעים יצר הרע שופטן, והמשפט הוא בלב. וכל עוד שאדם לא קנה לב אמיתי אזי המשפט הוא מעוקל ועקום, כמו הנחש, שהוא עקום, כי אין לו לציין אלא מה שעיניו רואות. וכיון שהעינים שלו פגומים אז ליבו פגום גם כן. והל"ב שלו הוא ב"ל עימו. אבל שזוכה לעינים דקדושה, אז הלב מתיישר והמשפט הוא משפט צדק, בחי' יצר טוב שופטן. שהלב נקין מנגיעות, ואז הלב יכול להרגיש את הסודות והמחשבות של המוח. וכדי לברר את סוד המשפט השתלשלה הנשמה עד למטה, למקום החסרון והעכירות. וזה עניין תיקון 'הבחירה', כי הבחירה בין טוב לרע הוא עניין המשפט, וכל נביא הוא שופט את עצמו. והמשפט האמיתי הוא בנוי על ההכרעה לכף זכות, ולכן חייב להיות מציאות של חטא וחסרון, כדי לברר את המשפט של כל נשמה ונשמה, שהיא כולה טוב גמור. וזהו שאמר רבי יצחק של כאן היה צריך להתחיל את התורה 'מהחודש הזה לכם ראש חדשים', שזה עניין של שלמות, שב"ד מקדשים החודש ע"פ הראיה, שזה שלמות המשפט. אבל מפני מה התחיל מבראשית? משום 'כח מעשיו הגיד לעמו'. היינו כדי לגלות מציאות של חטא וחסרון שע"ז הנביאים יבררו את החסרון, שזהו בירור המשפט, ויקנו לב ישר, שאז ע"י הכניסה למקום החסרון ותיקונו מתגדל כבוד ה' ביותר. וזהו 'כח מעשיו הגיד לעמו', שהנבראים יקחו את החסרון ויתקנו אותו ובזה נעשים שותפים לה', כי ה' ברא את החסרון שזהו צירוף ב"ל ממעלה למטה והנבראים משלמים את החסרון ממטה למעלה, שזהו צירוף ל"ב המרגיש את המוח. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג
אהבה

הרגש האהבה הוא מזונות הנפש, שמכלכלה הזו הולכת ומתפתחת לאין קץ. והיא תענוג גדול, מפני שכל האיברים דגופו ונפשו מסכימים אל הרגש הזה, על כן היא הכלכלה היותר שלימה והיותר מועילה לפיתוח כחות הנפשיות – אמנם אין אהבה זו אמורה "אלא באהבת הכלל".

(כתבי הסולם)